

שֵׁם אֵשֶׁת אַבְרָם שְׂרַי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ צַחֲוֹר מַלְכָּה בַת
 תֶּרַח אֲבִי מַלְכָּה וְאֲבִי יִסְכָּה וְהָיָה שְׂרַי עֲקֵרָה אֵין
 לָהּ וּלְדָ וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֵת לוֹט בֶּן תֶּרַח
 בֶּן בְּנוֹ וְאֵת שְׂרַי נָכְתוּ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם
 מֵאֹר כְּשָׂדִים לְכַנְתָּ ארְצָה כְּנָעַן וַיֵּבְאוּ עַד חֲרָן
 וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וְהָיוּ יַמֵּי תֶרַח חֲמִשָּׁה שָׁנִים וּמְאֹדָתִים
 שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחֲרָן

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֵךְ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
 וּבְנֵי־יָת אֲבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ וְאֶעֱשֶׂךָ לְגֹי
 גָּדוֹל וְאֲבָרְכְךָ וְאֶגְדָּלְךָ שִׁמְךָ וְהָיָה בְרָכָה וְאֲבָרְכָה
 מִבְּרַכְיֶיךָ וּמִכְלָלְיֶיךָ אֲרֹר וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת־
 הָאָדָמָה וְיִלְךָ אַבְרָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵי וַיְהִי וַיִּלְךָ
 אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חֲמִשָּׁה שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה
 בָּצְאָתוֹ מִחֲרָן וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֵת
 לוֹט בֶּן אֲחִיו וְאֵת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֵת
 הַצֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֲרָן וַיֵּצְאוּ לְכַנְתָּ ארְצָה כְּנָעַן
 וַיֵּבְאוּ ארְצָה כְּנָעַן וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם
 שִׁכְמָה עַד אֵלֹהֵי מֹרָה וְהַמְצֵעִי אֶת־בְּאֶרֶץ וִירָא יְהוָה
 אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹרְעֶךָ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וַיְבַן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הִנְרָאֵה אֲלֵי וַיַּעֲתֶךָ מִשָּׁם
 הִהְרָה מִקְדָּם לְבֵית אֵל וַיֵּט אֶת־הַלְּבָהּ בֵּית אֵל מִיַּם
 וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְבַן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
 וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַנְּסוּעַ הַגְּגָבָה

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וִירָד אַבְרָם מִצֻּרִימָה לְגֹר שָׁם
 כִּי כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ וַיְהִי כְּאֲשֶׁר הִקְרִיעַ לְבֹאֵ
 מִצֻּרִימָה וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי
 אֲשֶׁה יָפֵת מִרְאֵה אֶת־וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֲתָךְ הַמִּצְרַיִם
 וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּךְ יִחְיוּ אֲמַרִי־נָא
 אֲחֻזֵּתִי אֶת לְמוֹעֵן יִטֵּב לִי בְּעַבְדֹרְךָ וְחַזִּיתָה צַפְשִׁי
 בְּגַלְלֶךָ וַיְהִי כַּבּוֹא אַבְרָם מִצֻּרִימָה וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם

את האשה כי יפה הוא מאד ויראו אתה שרי
 פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית
 פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו שאן
 ובקר וזמרים ועבדים ושפוזת ואתנה וזמרים
 ויצע יהוה את פרעה מצעים גדלים ואת ביתו על
 דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם
 ויאמר מה זאת עשית כי למה לא הגדת לי כי
 אשתך הוא למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי
 לאשה ועתה הנה אשתך קח וכן וישו עליו פרעה
 אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו
 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
 ולוט עמו הנגבה ואברם כבוד מאד במקנה בנסף
 ונזהב ויבך למסעיו מנצח ועד בית אל עד המקום
 אשר היה שם אלהה בתחלה בן בית אל ובין העי
 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא
 שם אברם בשם יהוה וגם כלוט התלך את אברם
 היה שאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
 לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
 יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
 מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ ויאמר
 אברם אל לוט אל נא תהי מר יבדל ביני ובינך
 ובין רעי ובין רעין כי אנשים אהים אנחנו הלא
 כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
 ואימנה ואם הימין ואשמאלה וישא לוט את
 עיניו וירא את כל כנר הירדן כי כלה משקה לפני
 שזחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה בארץ
 מצרים באכה צער ויבחר לו לוט את כל כנר
 הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו
 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנען
 ויאהל עד סדם ואנשי סדם רעים וזוטאים